

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 446: Đoạn Này Giải Nghĩa Sâu Hơn, Đã Khai Mở Kim Cang Trí, Biết Đoạn Trừ Vọng Niệm Mà Buông Xả Căn Bản Sinh Tử

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 038)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Đoạn này giải nghĩa sâu hơn, đã khai mở Kim Cang Trí, nhận rõ việc đoạn trừ vọng niệm mà buông xả căn bản sinh tử.】

Vì sao vị ấy có thể xả bỏ thân mạng? Việc xả bỏ thân mạng lại dễ dàng đến như vậy là bởi vị ấy biết rõ thân này chẳng phải là thật, biết rõ thân này cũng là pháp duyên sinh vô tánh, “đương thể tức không, liễu bất khả đắc” (ngay nơi thể ấy vốn là không, hoàn toàn chẳng thể được), cũng giống hệt như đang nằm mộng vậy. Trong giấc mộng, mơ thấy có một con cạp muốn ăn thịt bạn, bạn bỗng nhiên nghĩ ra: “Mình đang nằm mộng cơ mà”, thế là bạn bèn học theo hạnh Bồ Tát, cạp muốn ăn thịt ta, ta liền hoan hỷ, nguyện xả thân này cho mi ăn, như vậy chẳng phải là xong chuyện rồi sao? Bởi bạn biết đó là giả. Nếu trong mộng gặp một con cạp đòi ăn thịt bạn, bạn sợ hãi đến mức toát mồ hôi hột, kinh hãi giật mình, tỉnh dậy rồi mà lòng vẫn còn hồi hộp lo sợ. Đó là chuyện gì vậy? Là do bạn coi đó là thật, không biết mình đang nằm mộng. Nếu biết rõ là đang nằm mộng, thì có sao không khảng khái phóng khoáng một chút? Chính là đạo lý này.

Chúng ta coi đời sống hiện thực này là thật, không biết rằng những tướng cảnh giới trước mắt này thấy đều là giả, “đương thể tức không, liễu bất khả đắc”. Nếu như bạn chân thật thấu hiểu được chân tướng, thì bạn sẽ sống tự tại biết bao, vui vẻ biết bao, tâm được mát không còn nữa. Hôm nay kiếm được rất nhiều tiền, cũng sẽ chẳng sinh tâm hoan hỷ, là giả thôi, “đương thể tức không, liễu bất khả đắc”. Hôm nay bị thua lỗ, bị người ta lừa mất một món tiền lớn, mỉm cười một cái, là giả thôi, không có chuyện gì cả. Làm sao bạn có thể không vui vẻ, làm sao có thể không an lạc cho được?

Cho nên bạn sẽ không bị già yếu. Ngày ngày cứ nơm nớp lo được lo mất, buồn rầu lo lắng, sự buồn lo có thể khiến con người già đi, tại sao bạn lại già đi? Ngày ngày lo âu thì người sẽ già đi; không có lo âu thì người sẽ không già. Bạn suy nghĩ quá nhiều, lo âu quá nhiều, không những làm bạn già đi, mà còn mang đến cho bạn biết bao nhiêu là bệnh tật, bệnh tật cũng từ đó mà ra cả. Tâm địa thanh tịnh thì người không những không già mà cũng chẳng sinh bệnh tật, bạn xem điều đó an vui biết bao.

Được mất không bận tâm, căn bản chẳng dính dáng gì đến ta. Phải làm được đến điểm này, một chút quan hệ cũng không có, đích thực là không có quan hệ. Không phải là gượng ép bắt bạn phải làm như vậy, mà sự thật vốn dĩ là thế. Nếu bạn nói là có quan hệ, thì bạn đã sai lầm rồi, đó không phải là sự thật. Sự thật xác thực là pháp duyên sinh, đương thể tức không, liễu bất khả đắc; như thế là tương ưng với chân tướng sự thật rồi. Tương ưng thì sẽ tự tại, tương ưng thì sẽ không có chướng ngại. Đây chính là “nhận rõ việc đoạn trừ vọng niệm mà buông xả căn bản sinh tử”.

【Công hạnh của vị ấy so với trước càng thâm nhập vào lý hơn, cho nên mượn sự bố thí nội tài để so sánh sự thù thắng.】

Không còn cách nào để thí dụ thêm, so sánh thêm được nữa, cho nên mượn sự bố thí nội tài để mà so sánh vậy.